خبر

پمپئو: به دنبال جنگ با تهران نیستیم

لاوروف: اختلاف زیادی بر سر برجام با آمریکا داریم

● وقت آن رسیده است که روسیه و آمریکا روابطی جدید و توأم با مسئولیت‌پذیری بیشتر را با یکدیگر آغاز کنند؛ این نخستین کلامی بود که سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه پس از دیدار با همتای آمریکایی‌اش در سوچی به زبان آورد. به گزارش رویترز، مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا پس از دیدار با وزرای خارجه اتحادیه اروپا در بروکسل به سوچی رفت تا درباره مسائل مهم جهانی مانند ایران، سوریه و تسلیحات هسته‌ای با مقامات این کشور دیدار کند.

او در آغاز دیدار با همتای روس خود گفت: من به اینجا آمده‌ام؛ چراکه دونالد ترامپ به بهبود روابط با روسیه متعهد است. هرچند ما باهم اختلاف‌نظرهایی داریم. پمپئو ادامه داد: «هر دو کشور به دنبال دفاع از منافع خود هستند، مسائل زیادی وجود دارد که در آنها منافع ما با یکدیگر مطابقت می‌کند. هر دو کشور تلاش می‌کنند از منافع مردم خود حفاظت کنند اما این به آن معنا نیست که ما در همه زمینه‌ها با هم رقیب هستیم». وزیر خارجه آمریکا بر این باور است که آمریکا همکاری‌های خوبی در زمینه مبارزه با تروریسم با روسیه داشته و دو کشور توانسته‌اند که زندگی‌های بسیاری را حفظ کنند. او خطاب به لاوروف گفت امیدوارم که دو کشور بتوانند منافع مشترک خود را به گونه‌ای تنظیم کنند که حداقل در موارد خاص بتوانیم روابط محکمی را با یکدیگر داشته باشیم.

لاوروف نیز خطاب به مهمان خود گفت: من نیز امیدوارم که دو کشور در مسیر عادی‌سازی روابط قدم بردارند؛ چراکه روسیه آماده تحقق این شرایط است اما مسکو و واشنگتن مسائل زیادی دارند که تدابیر فوری و تصمیمات درازمدت می‌طلبد. به گفته لاوروف، از دو طرف (روسیه و آمریکا) سوءظن‌های زیادی درباره یکدیگر انباشته شده اما مسکو و واشنگتن، هیچ‌یک از این وضع برنده نمی‌شوند.

اختلاف بر سر برجام

اما این دیدار و پس از آن برگزاری نشست مطبوعاتی مشترک هرچند با این خبر از سوی لاوروف آغاز شد که مسکو و واشنگتن پس از گزارش «رابرت مولر» مذاکره سازنده خود را از سر می‌گیرند اما زمانی که صحبت بر سر مسائل بین‌المللی کشیده شد، چندان باب‌میل وزرای خارجه آمریکا و روسیه نبود. لاوروف با تأکید بر اینکه در گفت‌وگوی دوجانبه درباره ایران و ونزوئلا با پمپئو رایزنی کرده است، گفت: من عزم مقامات آمریکایی برای گفت‌وگو با ایران را می‌بینم؛ هرچند با پمپئو اختلافات زیادی درخصوص برجام داشته‌ام؛ همتایی آمریکایی او نیز در پاسخ گفت واشنگتن به دنبال جنگ با تهران نیست اما به فشار حداکثری علیه ایران ادامه خواهد داد تا جمهوری اسلامی رفتارش را تغییر داده و به یک کشور عادی تبدیل شود و این‌گونه ادامه داد که باوجود اختلاف‌نظرها میان مسکو و واشنگتن، باید مذاکرات درباره مسائلی مانند ونزوئلا و ایران ادامه یابد.

او همچنین از طرف روس خود خواست حمایت از نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا را پایان دهد تا رهبر اپوزیسیون و رئیس‌جمهوری خودخوانده این کشور به قدرت برسد. اما بار دیگر با مخالفت لاوروف مواجه شد. وزیر خارجه روسیه تأکید کرد مردم ونزوئلا باید خودشان درباره آینده خودشان تصمیم بگیرند تا بار دیگر نشان دهد که ایالات متحده و مسکو برای آغاز فصل جدیدی از روابط دوجانبه راه درازی را در پیش‌رو دارند.

ادامه از صفحه اول

آرزو تا واقعیت قیمت نفت

این اظهارنظرها به‌جای ایجاد رعب در دل دشمن، موجب شد به‌دلیل ایجاد امنیت کاذب در میان مسئولان ارشد اجرائی کشور، با اطمینان از بی‌اثربودن تحریم‌ها و قطع‌نامه‌های شورای امنیت سخن گفته شود و در ادامه کشور نه‌تنها با تحریم‌های شدید روبه‌رو شد، بلکه در شورای امنیت سازمان ملل متحد نیز متهم به ایجاد مخاطره در سطح امنیت بین‌المللی شد. برای برون‌رفت از این بحران خودساخته، با درایت مسئولان ارشد کشور نیاز به مذاکرات چندجانبه احساس شد و بعد از ماه‌ها مذاکرات سخت و نفس‌گیر برجام متولد شد که امروزه به‌دلیل خلف وعده دولت ترامپ که بسیاری از دستاوردهای مهم بین‌المللی را نیز نقض کرده، کشور مجدد با چالش بزرگی روبه‌رو شده است. البته با عقلانیت مسئولان کشور از دام‌های گسترده‌شده توسط بحران‌آفرین‌های دولت آمریکا مانند بولتون و پمپئو و هم‌پیمانان آنها برحذر مانده‌ایم. تجربه موفق دولت ملی قبل از کودتای ۱۳۳۲ در حرکت به سمت اقتصاد بدون وابستگی به نفت که به‌دلیل اعتماد و یاری‌گرفتن از مردم حاصل شد و کودتای ناشی از مجموعه اختلاف‌های داخلی و دخالت‌های خارجی آن را عقیم گذاشت، نه‌تنها در این دوران سخت بلکه بعد از رفع آن نیز باید مبنای سیاست اصلی اقتصادی کشور قرار بگیرد. البته این کاهش وابستگی به نفت نباید به‌معنی کم‌شدن وابستگی کشورهای نیازمند به نفت و گاز ایران باشد. بلکه برعکس باید با تعمیق روابط استراتژیک با کشورهای بزرگ مصرف‌کننده بزرگ نفت مانند چین و هند با اجرای طرح‌های بزرگ مانند پروژه مشترک چابهار امنیت ملی و اقتصادی کشورمان را تضمین کنیم.

محمدجواد ظریف با وزیر خارجه هند دیدار کرد

ظریف بعد از ترکمنستان به هند رفت و با همتای خود دیدار کرد. هند از مهم‌ترین خریدارهای نفت ایران و سرمایه‌گذار اصلی بندر چابهار است؛ بندری که دیروز دوباره معافیت آن از تحریم‌ها تأیید شد. زمانی که آمریکا یکی‌یکی معافیت‌های تحریمی خود را از ایران برمی‌دارد و فشار تحریم‌ها را افزایش می‌دهد، بندر چابهار هنوز هم از تحریم‌ها معاف است. صبغت‌الله احمدی، سخنگوی وزارت امور خارجه افغانستان در پی دیدار وزیر امور خارجه این کشور با آلیس ولز، معاون دستیار وزیر امور خارجه آمریکا در بخش آسیای جنوبی و مرکزی در صفحه توییتر خود نوشت: «خانم ولز، تداوم معافیت بندر چابهار را در مواجهه با تحریم‌های آمریکا علیه ایران به وزیر امور خارجه [افغانستان] اطلاع داد». دیروز ظریف بعد از دیدار با همتای خود به خبرنگاران گفت: «جلسه بسیار خوبی داشتیم. در این جلسه درباره آخرین تحولات برجام و اقدامات جمهوری اسلامی ایران در این زمینه توضیحاتی را ارائه کردیم، مواضع ایران را تبیین کردیم و ما همان‌طورکه برای شرکای نزدیک‌مان از جمله روسیه مواضع خود را تشریح کرده بودیم، در این دیدار نیز به تبیین مواضع خود درباره بحث برجام و مسائل مربوط به آن پرداختیم... در این جلسه درباره مسائل منطقه و سیاست‌های خطرناکی که افراد تندرو در داخل حکومت آمریکا و در منطقه تلاش دارند که تحمیل کنند، صحبت شد. نگرانی‌ها از اقدامات و خرابکاری‌های مشکوکی که در منطقه در حال رخ‌دادن است، وجود دارد و ما قبلا پیش‌بینی کرده بودیم که عده‌ای تلاش خواهند کرد که با انجام این‌گونه اقدامات به تنش‌ها در منطقه دامن بزنند». او ادامه داد: «در این جلسه همچنین در ارتباط با موضوع انرژی، استفاده از چابهار، تحولات افغانستان و اهمیت مبارزه با تروریسم در این کشور رایزنی و گفت‌وگو کردیم». ظریف در هنگام ورود به دهلی‌نو به خبرنگاران گفته بود: «همواره ایران و هند در زمینه‌های مختلف با یکدیگر مشورت و گفت‌وگو دارند و این سفر نیز در راستای این مشورت‌ها و گفت‌وگو انجام شده است». او از «سیستم مالی ویژه» بین دو کشور نیز سخن گفت: «ما در حوزه‌های مختلف با هندوستان ارتباط داریم؛ از جمله در حوزه اقتصادی ارتباطات گسترده‌ای داریم. سیستم مالی ویژه‌ای بین ایران و هند طراحی شده است که از آن برای انجام فعالیت‌های اقتصادی استفاده می‌شده و می‌شود؛ هند یکی از بزرگ‌ترین مشتریان نفت خام ایران نیز هست».

«پیرمحمد ملازهی» از زمینه و بستر مساعد برای ارتباط استراتژیک ایران و هند می‌گوید

ایران در نگاه هند

برای ایران هندوستان کشور مهمی است؛ اما نگاه دولتمردان هندوستان به ایران چیست؟ ایران چه اهمیتی برای هند دارد؟

ایران برای هندوستان اهمیت ویژه‌ای دارد. هندوستان دو قرارداد مهم با ایران امضا کرده است. یک قرارداد بر سر چابهار بین ایران، هندوستان و افغانستان امضا شد تا ارتباطات تجاری آسیای مرکزی، افغانستان و هندوستان از این طریق صورت بگیرد. این قرارداد شامل توافقاتی برای ایجاد خط‌آهنی از چابهار به منطقه افغانستان و آسیای مرکزی و همچنین جاده‌سازی می‌شود. یک قرارداد سه‌جانبه دیگر بین روسیه و ایران و هندوستان با عنوان کریدور شمال-جنوب امضا شد که از این طریق هندوستان بتواند کالاهای خود را از طریق ایران-یعنی بندرعباس یا چابهار- به دریای خزر منتقل کند و از آنجا به روسیه و اروپای غربی برود. گفته می‌شود این اقدام می‌تواند ۳۰ درصد هزینه و زمان تبادل کالا را کاهش دهد. با توجه به اینکه بین هندوستان با آسیای مرکزی، پاکستان- رقیب اصلی هند- قرار دارد و اجازه تبادل کالا از زمین را نمی‌دهد؛ بنابراین اهمیت ایران برای هندوستان بسیار بالا است. این یک بحث است، بحث دوم درباره «سوخت» است. هندوستان به لحاظ انرژی اصلا کشور غنی‌ای نیست و با توجه به رشد اقتصادی و صنعتی‌شدن آن، در سال‌های آینده به‌شدت نیازمند انرژی خواهد بود. روی انرژی ایران هم حساب باز کرده‌اند. هند شرکت‌های بزرگ نفتی دارد که سرمایه و تکنولوژی کافی در اختیار دارند و در سطح بالادست صنایع نفتی- استخراج و کشف- در جهان فعال هستند. اینها زمینه‌های مساعدی است که بالقوه وجود دارد. اینکه چگونه این زمینه‌ها را عملیاتی کنند، به مجموعه شرایط ازجمله تحریم‌ها بستگی دارد.

با توضیحاتی که شما دادید، به نظر می‌آید که رابطه دو کشور استراتژیک است و فراتر از خرید نفت با تخفیف است.

به نظر این‌طور می‌آید؛ اما باید به یک نکته توجه داشته باشید. هند به دنبال این است که رابطه متوازنی بین ایران و عربستان و اسرائیل - که روابط نزدیکی با آنها دارد - برقرار کند. همچنین نگاه متوازنی بین ایران و غرب و آمریکا داشته باشد. هندی‌ها در شرایط فعلی منافع‌محور هستند و دیگر مثل زمان «نهرو» ایدئولوژیک فکر نمی‌کنند.

با خروج آمریکا از برجام، هند متضرر شد و به نظر می‌آید پیگیر تمدید معافیت‌های خود در زمینه‌های متفاوت است. سیاست متوازن هند در این زمینه چطور پیش رفت و چقدر بر سر معافیت تحریم‌ها پافشاری کرد؟

هندوستان حکومت فدرال است. درست است که در کل کشور پول ملی و ارتش ملی در دست دولت مرکزی است؛ اما طبق قانون اساسی هند، اختیارات نسبتا گسترده‌ای به ایالت‌ها داده شده است. ایالت‌ها می‌توانند مستقلا با جهان خارج ارتباطات تجاری داشته باشند. ایران می‌تواند با شرکت‌های کوچک- نه شرکت‌های بزرگی که با آمریکا کار می‌کنند - یا بانک‌های کوچک ایالتی کار کند. دولت مرکزی هند هم بدش نمی‌آید که از کانال ایالت‌ها یک نوع ارتباط تجاری و اقتصادی قدرتمند با ایران برقرار کند؛ اما این بستگی دارد به اینکه خود ایران تا چه اندازه اراده سیاسی کاملی برای این کار دارد. تجار ایرانی و معمولا ذهنیت ایرانی‌ها به دنیای غرب بستگی دارد؛ مثلا صادرکننده اصلی روغن نخل مالزی است؛ اما تجار ایرانی از آلمانی‌ها آن را می‌خریدند. به نظرم می‌آید یک مقدار ذهنیت تجار ما باید تغییر کند؛ به‌ویژه در این شرایط بحرانی. نمی‌توان امیدوار بود که دولت هند سیاست خود را تغییر دهد و منافع خود را نادیده بگیرد؛ اما امکانات محدودتری در سطح ایالت‌ها وجود دارد و باید آنها را شناسایی کرد.

بله، اینکه منطقی است که هندوستان از منافع خود دست برنمی‌دارد؛ اما سؤال این است که برای منافع خود در ایران چقدر چانه‌زنی می‌کند؟

درباره چابهار اثر داشته. آخرین خبر مبنی بر این بود که آمریکایی‌ها موافقت کردند چابهار از تحریم‌ها معاف شود. البته استثناکردن چابهار به رقابت‌های بین چین و آمریکا برمی‌گردد. در طرح «یک کمربند و یک جاده» چین که از «کاشمر» به «گوادر» می‌آید، پیش‌بینی شده است که یک بزرگراه و یک خط لوله گاز و نفت و یک خط آهن ساخته می‌شود. این طرح آن‌قدر جاه‌طلبانه است که می‌گویند چین را به قدرت اول جهانی تبدیل می‌کند. در این فضا که چین گوادر را از پاکستان گرفته، چابهار نقش مهمی را ایفا می‌کند. در زمان شاه، آمریکایی‌ها داشتند یک پایگاه نظامی می‌ساختند. خبرهایی منتشر شده بود که ذوالفقار علی بوتو با روس‌ها به توافق رسیده. بندر گوادر آن زمان به روس‌ها داده شد. آمریکایی‌ها آمدند در چابهار - نزدیک‌ترین محل به بندر گوادر - پایگاه نظامی زدند. الان که آمریکا و ایران نمی‌توانند با هم کار کنند، هند به آمریکا نزدیک است و طبیعتا به رقابت هند و چین نگاه استراتژیک دارد. چابهار به این خاطر استثنا شده که منافع خود آمریکا هم در این است. بنابراین یک وضعیت پیچیده حاکم است و هندی‌ها تا جایی که بتوانند چانه می‌زنند، اما به‌خاطر شدت فشار آمریکایی‌ها به نظر می‌رسد که هندی‌ها نباید در شرایط انتخاب بین ایران و آمریکا قرار گیرند. آمریکا بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار در هند است، حتی عربستان‌سعودی؛ تنها در سفر اخیر بن‌سلمان به هندوستان بیش از ۲۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری انجام داد. نباید فشار غیرمتعارفی روی هند بیاورند. هند می‌خواهد مناسبات منطقه‌ای و بین‌المللی خود را متوازن نگه دارد، اما اگر در شرایط انتخاب قرار بگیرد قطعا انتخابش ایران نخواهد بود.

نگاه ایران و هند به مسائل منطقه شبه‌قاره و خاورمیانه چطور است؟ آیا شباهتی برای همکاری دارند؟

الان داعش به کشمیر رفته و در یک منطقه کوهستانی اعلام خلافت کرده است. هند بعد از اندونزی بزرگ‌ترین کشور اسلامی است و حدود ۲۰۰ میلیون مسلمان دارد. بعد از اینکه ناسیونالیسم هندو به‌وسیله حزب بی‌جی‌پی و گروه‌های رادیکال مذهبی رشد کرد و مخصوصا بعد از حادثه تخریب مسجد «باقری»، نارضایتی بین مسلمانان در سطح بسیار بالایی قرار گرفت. به همین دلیل گروه‌هایی مثل داعش و القاعده فرصت نیروسازی و نفوذ در مسلمانان هند پیدا کرده‌اند. گروه مجاهدین هندی، یک گروه فعال زیرزمینی است و هند نگران این وضعیت است. داعش هم که اخیرا اعلام خلافت کرده در مناطقی که برخورد با آنها خیلی سخت است. به‌هرحال در مسئله گروه‌های رادیکال اسلامی که امنیت هند را نیز برهم می‌زنند، نگاه مثبتی به ایران و عربستان‌سعودی وجود دارد. هند می‌خواهد از این طریق به مسلمانان خود اطمینان دهد و سیاست ضدیت با مسلمانان را ندارد. واقعیت این است که رشد ناسیونالیسم هندی و گروه‌های رادیکال - خود آقای مودی خیلی سخت از گروه‌های رادیکال هندو حمایت می‌کند - زمینه‌هایی در مسلمان‌های هند برای نفوذ جریان‌های رادیکال اسلامی به وجود آورده است. به نظرم می‌آید که هند به توسعه مناسبات خود با کشورهایی مثل ایران و عربستان نیاز دارد.

آقای ملازهی، هند از چه زمانی برای ایران اهمیت اقتصادی فعلی خود را پیدا کرد؟

از ابتدای ۱۹۴۷ که هندوستان به استقلال رسید، نگاه رهبران هند - گاندی و جواهر لعل نهرو، نخست‌وزیر - شبه‌سوسیالیستی بود. به همین دلیل به اتحاد جماهیر شوروی خیلی نزدیک بودند. در زمان نخست‌وزیری خانم گاندی قراردادی استراتژیک نیز بین دو کشور منعقد شد و خیلی به یکدیگر نزدیک شدند. البته آن زمان جنگ سرد بود و پاکستان و ایران در «سنتو» بودند و مورد حمایت غرب. آن نگاه سوسیالیستی از خانم گاندی به‌بعد کم‌رنگ شد. این تفکر در هند به وجود آمده که چرا چینی‌ها توانستند پیشرفت کنند، اما ما نتوانستیم. اصلاحی در ایدئولوژی سوسیالیستی هندی‌ها به وجود آمد. آقای نارسیما رائو اولین کسی بود که تقریبا همان کاری را کرد که در چین اتفاق افتاده بود. نگاه شبه‌سوسیالیستی را اصلاح کردند و به مرور به سمت بازار آزاد و جذب سرمایه و تکنولوژی از خارج رفتند. این تقریبا یکی، دو سال بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی آغاز شد. این تغییر جهت با پیش‌قدمی خود حزب کنگره انجام شد. از آن زمان نگاه هند به غرب - کشورهای صاحب تکنولوژی و سرمایه - مثبت شد و اینها هم سرمایه‌گذاری کردند. رشد اقتصادی هند شروع شد. کارگر ارزان بود و برای شرکت‌های خارجی هم سود داشت و هند توانست از این طریق اقتصاد خود را بازسازی کند. بعد از چین بیشترین رشد اقتصادی برای هند است و این کشور بعد از چین اقتصاد دوم آسیاست. هند یک طبقه متوسط قوی به وجود آورده و امیدوار است با رشد اقتصادی بتواند بخش زیادی از طبقه فقیر را به این طبقه متوسط اضافه کند. این طبقه متوسط دموکراسی هند را به یک دموکراسی نهادینه‌شده تبدیل کرده است. اما بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، هندوستان به‌شدت نیاز پیدا کرد که به سمت آسیای مرکزی برود. در این موضوع هم با پاکستان رقیب بود. از طرفی حدود ۲۰۰، ۳۰۰ سال کشورهای آسیای مرکزی تحت سلطنت خاندان گورکانیان و فارسی‌زبان بودند. تا زمان آمدن انگلیسی‌ها به هند، فارسی، زبان رسمی دولت بود. الان بیشترین نسخه‌های کتب دست‌خطی فارسی در هند است. با این سابقه و رقابت پاکستان با هند، هندوستان به ایران نیاز داشت. آمدند و چابهار را به محل رفت‌وآمد تبدیل کردند. بعد از آن هم یک قرارداد تحت عنوان کلیدور شمال-جنوب امضا شد بین هندوستان و روسیه و ایران. هند که امیدوار است در آینده به‌عنوان یک قدرت بین‌المللی مهم مطرح شود و الان به دنبال این است که وارد شورای امنیت شود، به ایران نیاز پیدا کرد؛ به‌خاطر موقعیت استراتژیک جغرافیای ایران. این مسائل مناسبات ایران و هند را در یک موقعیت راهبردی قرار می‌دهد. اگر در دو طرف اراده سیاسی مشترکی شکل بگیرد، آینده مناسبات ایران و هند آینده خوبی است؛ مشروط بر اینکه در ایران واقع‌بینی حاکم باشد. باید این ذهنیت را تغییر داد که اگر کشوری با عربستان و آمریکا و اسرائیل در ارتباط باشد، دیگر نمی‌تواند با ما کار کند.

واکنش ایران به شایعه راهی‌کردن ۱۲۰ هزار نظامی آمریکایی به خاورمیانه

تخت‌روانچی: این یک جنگ روانی است

شایعاتی مبنی بر تصمیم پنتاگون مبنی بر اعزام نیرو به سمت خلیج فارس، به‌سرعت در فضای رسانه‌ای بازنشر شد. روز دوشنبه روزنامه نیویورک‌تایمز خبر داد که طرحی در کاخ سفید در دست بررسی است با این محتوا که اگر ایران به نیروهای آمریکایی حمله کند یا فعالیت هسته‌ای «به سوی ساخت بمب اتم» را تسریع ببخشد، آمریکا ۱۲۰ هزار نفر از نظامیان خود را راهی خاورمیانه می‌کند. به نوشته این روزنامه آمریکایی و به گفته مقام‌های دولتی آمریکا که نام‌شان فاش نشده، این طرح را پاتریک شاناهان، سرپرست وزارت دفاع آمریکا، روز پنجشنبه هفته گذشته در جلسه‌ای با حضور مقام‌های ارشد دفاعی آمریکا ارائه داده است. مجید تخت‌روانچی، سفیر ایران در سازمان ملل، در برنامه‌ای به این ادعا پاسخ داد. مجری برنامه شبکه خبری سی‌ان‌ان پرسید: پنتاگون به شورای امنیت ملی طرحی ارائه داده است تا در صورت حمله ایران به منافع آمریکا در منطقه خلیج فارس، ۱۲۰ هزار نیرو اعزام کند. واکنش شما به این مسئله چیست؟ سفیر ایران در سازمان ملل متحد پاسخ داد: این یک جنگ روانی است. به نفع ما نیست که بخواهیم در همسایگی خود درگیری ایجاد کنیم؛ چراکه هیچ کسی از این درگیری به‌ویژه برخی از آنهایی که در واشنگتن هستند و برخی در منطقه ما، سود نمی‌برند. او تأکید کرد: طرح اعزام نیروهای آمریکایی به منطقه خلیج فارس یک جنگ روانی است.

طرح به‌روزرسانی شده بولتون

نیویورک‌تایمز نوشته «در جلسه روز پنجشنبه جان بولتون، مشاور امنیت ملی ترامپ، جینا هسپل، رئیس سی‌آی‌ای، دن کوتس، مدیر سازمان اطلاعات ملی و ژنرال جوزف دانفورد، رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا، حضور داشته‌اند. طرحی که سرپرست وزارت دفاع در این جلسه ارائه داده، نسخه‌ای به‌روزشده از گزینه نظامی آمریکا در قبال ایران است و دستور بازنگری و به‌روزرسانی این طرح از سوی جان بولتون صادر شده است. مقام‌های دولتی آمریکا به نیویورک‌تایمز گفته‌اند که در این طرح موضوع حمله زمینی به ایران ذکر نشده است. به گفته آنان برای چنین حمله‌ای به اعزام تعداد بیشتری نیروی نظامی نیاز است. به نوشته خبرگزاری آلمان، تعداد ۱۲۰ هزار نظامی که در این طرح ذکر شده، حدودا برابر است با تعداد نظامیان اعزامی از سوی دولت جورج دبلیو بوش برای حمله به عراق در سال ۲۰۰۳». مجری سی‌ان‌ان در مصاحبه‌اش با مجید تخت‌روانچی پرسیده «وال استریت ژورنال گزارش داده، منابع اطلاعاتی آمریکا مشکوک هستند که ایران پشت خراب‌کاری کشتی‌های سعودی و دیگر کشتی‌ها در روز گذشته در فجیره بوده است. آیا ایران در این حمله به کشتی‌ها نقش داشته است؟». روانچی افزود: «این چیزی است که ما درباره‌اش متأسف هستیم. این حادثه باید مورد تحقیق قرار گیرد که ایمنی و امنیت حمل‌ونقل منطقه خلیج فارس را به خطر انداخته است که برای ایران هم حیاتی است». سفیر ایران در سازمان ملل متحد تأکید کرد: «این ادعا از سوی کسانی از واشنگتن شنیده می‌شود که در گوش رئیس‌جمهوری نجوا می‌کنند و برخی از افراد در منطقه که ما آنها را «تیم B» می‌نامیم که شامل بی‌بی نتانیاهو، بن‌سلمان و بن‌زاید است». تخت‌روانچی تصریح کرد: «این افراد این دروغ را مطرح کرده‌اند تا مسئله را منحرف کنند؛ تا در منطقه تهدید و در همسایگی ما درگیری ایجاد کنند». او در پاسخ به این سؤال که «نه ایران و نه گروه‌های نیابتی ایران» در این حادثه دخالت نداشته‌اند، گفت: «همان‌گونه که گفتم، این مسائل ارتباطی به ایران ندارد. ما نیاز به تحقیق داریم تا ببینیم چه اتفاقی افتاده و چه کسی مسئول است».

دامن‌زدن به تنش‌ها در منطقه

محمدجواد ظریف نیز که به هند سفر کرده، درباره حادثه فجیره ابراز نگرانی کرده است. او درباره مسائل منطقه‌ای نیز با وزیر خارجه هند گفت‌وگو کرده و دراین‌باره توضیح داد «در این جلسه درباره مسائل منطقه و سیاست‌های خطرناکی که افراد تندرو در داخل حکومت آمریکا و در منطقه تلاش دارند که تحمیل کنند، صحبت شد. نگرانی‌ها از اقدامات و خراب‌کاری‌های مشکوکی که در منطقه در حال رخ‌دادن است، وجود دارد و ما قبلا پیش‌بینی کرده بودیم که عده‌ای تلاش خواهند کرد که با انجام این‌گونه اقدامات به تنش‌ها در منطقه دامن بزنند».

اطلاعات جعلی

سفیر ایران در سازمان ملل متحد در پاسخ به این سؤال که «آمریکا ناو و هواپیما به منطقه اعزام کرده و گفته‌اند که ایران قصد تهدید منافع آمریکا را دارد» هم اظهار کرد: «اینها اطلاعات جعلی است. این اطلاعات جعلی است که از سوی برخی در واشنگتن و همچنین در منطقه ما مطرح می‌شود. آنها این ادعا را مطرح کرده‌اند و خواسته‌اند که این روایت جعلی ساخته شود». تخت‌روانچی در پاسخ به این سؤال که «آیا ایران یا گروه‌های نیابتی یا متحدان آن در عراق یا لبنان طرحی برای حمله به منافع یا نیروهای آمریکا داشته‌اند»، گفت: «ما روابط بسیار خوبی با عراق داریم و در امور داخلی عراق دخالتی نداریم. عراق یک حکومت مستقل دارد که ما روابط خوبی با این کشور داریم». تخت‌روانچی به این سؤال که «ترامپ گفته اگر ایران کاری انجام دهد، اشتباه کرده است. به نظرت منظورش چه بوده است». این‌گونه جواب داد: «من نمی‌دانم، باید از خودش بپرسید. ایران روابط بسیار عالی با همسایگان دارد». او تصریح کرد: «ایران در منطقه خلیج فارس است؛ ما در خلیج مکزیک نیستیم. این سؤال را باید از کسانی پرسید که از هزاران مایل به منطقه ما آمده‌اند. ما در آنجا هستیم و از منافع خود در همسایگی و همچنین ایمنی و امنیت منطقه خلیج فارس محافظت می‌کنیم».

باید ببینیم چه پیش می‌آید

روز گذشته اظهارنظری کوتاه از دونالد ترامپ نیز منتشر شد. او در پاسخ به این سؤال که کشورش با توجه به اقدامات ایران در آینده سیاست‌هایی را اتخاذ خواهد کرد. به گزارش تسنیم به نقل از رویترز، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، درباره سیاست‌های آینده آمریکا در قبال ایران گفت منتظر اتفاقات آینده خواهد ماند. دونالد ترامپ روز دوشنبه در نشست خبری بعد از دیدار با نخست‌وزیر مجارستان، درباره تشدید تنش‌ها بین آمریکا و ایران گفت: «باید ببینیم که درباره ایران [در آینده] چه پیش خواهد آمد. ما اوضاع را زیر نظر داریم و اگر ایرانی‌ها کاری صورت بدهند، مرتکب اشتباه بزرگی می‌شوند و به‌شدت لطمه خواهند دید».

رویداد

در گفت‌وگو با لوموند مطرح شد

خرازی: چرا اروپا هیچ فشاری به آمریکا نمی‌آورد

● **ایسنا:** رئیس شورای راهبردی روابط خارجی ایران با بیان اینکه تصمیم برای نخریدن نفت، یک تصمیم سیاسی است، گفت: شرکت‌های اروپایی هنوز هم می‌توانند از ایران نفت خریداری کنند، برخی از آنان هیچ منافعی در آمریکا ندارند و بنابراین ترسی هم از تحریم‌ها ندارند. سیدکمال خرازی در مصاحبه‌ای با روزنامه فرانسوی لوموند در پاسخ به این سؤال که چرا ایران تهدید می‌کند که از توافق هسته‌ای بیرون خواهد رفت؟ گفت: هدف، نجات توافق هسته‌ای است، به این معنا که ما می‌خواهیم آن را حفظ کنیم، ولی بر این اعتقاد هستیم که کشورهای اروپایی به وعده‌های خود عمل نکرده‌اند و ما به آنها دو ماه وقت می‌دهیم آن را انجام دهند. با این حال، تصمیم ما برخلاف توافق هسته‌ای نیست که پیش‌بینی می‌کند ایران بتواند بخشی از تعهدات را در صورتی که شرکایش به تعهداتشان احترام نگذارند، اجرا کند.

او همچنین درباره اینکه ایران دقیقا از اروپایی‌ها چه می‌خواهد؟ اظهار کرد: اروپا مکانیسمی به نام «اینستکس» ایجاد کرده است تا روابط تجاری‌اش با ایران، با وجود تحریم‌های بانکی آمریکایی حفظ شود. این مکانیسم در فرانسه ثبت شده ولی اقدامی فراتر از آن انجام نشده است. «ساختار متناظر این راهکار» نیز در ایران آماده کار است و همه مسئولان آن نیز در تهران منصوب شده‌اند. به نظر می‌رسد دو ماه باید برای آغاز اولین نقل و انتقالات مالی کافی باشد. رئیس شورای راهبردی روابط خارجی ایران در پاسخ به سؤال دیگری مبنی بر اینکه اروپایی‌ها خرید نفت از ایران را متوقف کرده‌اند و اینستکس نیز به شما اجازه می‌دهد فقط محصولات و اقلام بشردوستانه دریافت کنید؛ آیا این برای شما کافی است؟ تأکید کرد: شرکت‌های اروپایی هنوز هم می‌توانند از ایران نفت بخرند. برخی از آنان هیچ منافعی در آمریکا ندارند و بنابراین ترسی از تحریم‌ها ندارند. ایتالیا و یونان خریدهای نفتی‌شان را متوقف کردند در حالی که آمریکا برای آنها معافیت‌هایی را از تحریم‌ها قائل شده بود. این نشان می‌دهد که این تصمیم (نخریدن نفت) سیاسی است. پرداخت‌های تزریق‌شده در قالب «اینستکس» باید به‌عنوان آغازی برای خریدهای ایران از اروپا باشد. گفته شده که اینستکس در وهله اول برای این منظور خواهد بود که ایران بتواند اقلام دارویی و اقلام غذایی خریداری کند. این سخن برای ما رضایت‌بخش نیست. به این معنا که ما فکر می‌کنیم این راهکار باید اجازه دهد همه نوع نقل و انتقال صورت گیرد. او درباره اینکه آیا این خود شرکت‌ها هستند که مخالفت می‌کنند؟ گفت: چرا اروپا نیز متقابلا هیچ فشاری روی آمریکا اعمال نمی‌کند؟ اروپا باید از منافع خودش دفاع کند.

نماینده جریان حکمت ملی عراق اعلام کرد:

پیشنهاد عمار حکیم به عراق و کویت برای وساطت میان تهران-واشنگتن

● **ایسنا:** یک نماینده عراقی با اشاره به سفر قریب‌الوقوع وزیر خارجه کشورمان به بغداد گفت که عمار حکیم به نخست‌وزیر این کشور و امیر کویت پیشنهاد داده تا میان تهران و واشنگتن میانجیگری کنند. حسن فدعم، نماینده جریان حکمت ملی عراق که ریاست آن را عمار حکیم برعهده دارد، در گفت‌وگو با پایگاه خبری بغدادالیوم گفت: عمار حکیم، رئیس ائتلاف اصلاح و سازندگی در پارلمان عراق ابتکار عملی در رابطه با تنش میان آمریکا و تهران ارائه داده و از دولت عراق خواسته تا اقداماتی عملی برای میانجیگری میان واشنگتن و تهران اتخاذ کند. او افزود: در رابطه با پیشنهاد عمار حکیم اتفاق نظر سیاسی وجود دارد تا جایی که این ابتکار عمل به موضع رسمی عراق تبدیل شده و عادل عبدالمهدی، نخست‌وزیر عراق این پیشنهاد را با مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا در سفر اخیرش به بغداد مطرح کرد. این نماینده عراقی با اشاره به اینکه بغداد می‌تواند میان تهران و واشنگتن نقش میانجیگر ایفا کند، افزود: عمار حکیم همچنین از امیر کویت خواسته که با توجه به روابط خوب این کشور با ایران و آمریکا از موقعیت خود استفاده کند و میان این دو کشور میانجیگری کند. نماینده جریان حکمت ملی عراق همچنین گفت که محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران نیز به منظور بحث در رابطه با مسئله سفر اخیر مایک پمپئو به عراق به زودی به بغداد سفر می‌کند.

آگهی ابلاغ اجرائیه

بدینوسیله به آقای بهرام احمدی شمس آباد فرزند اسداله به شناسنامه ۵۱۴۲ به نشانی : تهران نازی آباد سه راه گودرزی پ ۳۱ ابلاغ می گردد خانم لیلا فاتحی به استناد سند ازدواج شماره ۱۲۳۱۸-۸۱/۳/۸ دفتر ازدواج شماره ۴۲۹ تهران جهت وصول تعداد ۹۰ عدد سکه طلای یک بهار آزادی علیه شما مبادرت به صدور اجرائیه نموده و پرونده اجرائی به کلاسه ۹۷۰۳۷۴۱ در این اداره تشکیل شده و در جریان است لذا با توجه به اینکه ابلاغ اجرائیه به شماره در آدرس متن سند میسر نشده مراتب از طریق درج در روزنامه به شما ابلاغ می گردد مقتضی است حداکثر ظرف ۱۰ روز از تاریخ انتشار این آگهی نسبت به پرداخت بدهی خود اقدام نمائید در غیر اینصورت عملیات اجرائی علیه شماره ادامه خواهد یافت. رئیس اداره پنجم اجرای اسناد رسمی علینژادم الف ۱۱۳۰۲